

[Niels Høiveg Petersen.]

problemer ved de høje procenter for de første stræk, hvor kildeskatten bliver virksom. Jeg er ikke sikker på, at man, når man får tallene gået igennem, finder, at en gradueret kommunalskatteskala eller, om man vil, en progressiv kommunalbeskatning klarer problemet; umiddelbart fører det i hvert fald blot med sig, at kommunerne må sætte deres procenter op, og så er det et spørgsmål, om man har nået så meget ved det. Men det er rigtigt at diskutere problemet og især at diskutere det i forbindelse med det videre arbejde med byrdefordelingen, hvor jeg kunne tænke mig, at man meget vel kunne få noget interessant materiale frem om, hvilke virkninger en gradueret kommunal beskatning ville have. Som sagt tror jeg ikke, det reelt løser noget problem, men det er nok værd at gå det igennem.

Jeg vil gerne sige ligesom hr. Stetter, at jeg tror, forslaget er egnet til at gennemføres i bred enighed, og jeg skal på mit partis vegne anbefale.

Ømann: Også jeg kan naturligvis anbefale de økonomiske virkninger, som dette forslag har. Men når dette er sagt, må jeg nok sige, at jeg er betænkelig ved den måde, man opnår disse økonomiske virkninger på for pensionisterne.

Der var gennem adskillige udvalgsbehandlinger, da man så på nedslagsreglerne for folkepensionister, enighed om, at der skulle være ligestilling mellem mennesker, der ikke var pensionister og havde en given indtægt, og pensionister med samme pensionsindtægt. Det er det almindelige princip for indkomstbeskatningen, at det er indtægtens størrelse, der er kriteriet for, hvor meget man skal betale i skat. Men det, man nu gør, er i og for sig at genindføre den gamle forskelsbeskatning, genindføre nedslagsreglerne — ja, de skal ikke foretages ganske på samme måde, de er noget enklere, indrømmer jeg, og det siges da også i bemærkningerne, at de ikke skal pristalsreguleres; men i princippet er det det samme: man laver en forskel, og det synes jeg ikke er rigtigt.

Hr. Grünbaum var inde på, hvordan man kunne komme uden om dette her. Der er forskellige veje at gå. Dette her peger vel i retning af en kraftig forhøjelse af det beløb,

hvoraf man ikke betaler skat, og en ændring af skalapricipperne i det hele taget. Ja, man kan vel sige, at det peger på to ting. Tidligere havde man et skattefrit bundbeløb, men ændringer i det virkede ganske vist hele vejen op gennem skalaen. Nu har man et personfradrag; skal man ændre på det, virker det på den måde, at de små indkomster får ringe og de store indkomster stor gavn af en forhøjelse. Det er en upraktisk principændring, der dér er gennemført, og jeg havde mine betænkeligheder ved det, da man gjorde det. Det er nok værd at drøfte i udvalget, hvordan man kan komme uden om disse problemer, og hvordan man kan genindføre en ligelig beskatning af indtægter, uanset af hvilken kilde disse indtægter flyder.

Men det peger for det andet også på den ulige kommuneskat, er bare et lille udslag af den skade, det gør, at vi opererer med disse ulige kommuneskatteprocenter i et område, der geografisk er så lille som Danmark. Det er naturligvis en langt større sag, og jeg kan ikke undlade på dette tidspunkt at henvise til de af SF fremførte synspunkter om, at man burde gennemføre en kommuneskat, der var ensartet for hele landet.

Kjær Rasmussen: Det er ofte påpeget af os, at der findes adskillige lavindkomstgrupper her i landet. Pensionisterne er kun en af disse grupper, hvilket også tidligere er erkendt af et enigt folketingsudvalg, nemlig da det udtalte i betænkningen over lovforslaget fra 1967 om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister:

„Udvalget har drøftet spørgsmålet om den forskel, der består mellem de for folkepensionister gældende beskatningsregler og de regler, der gælder for andre skatteydere med tilsvarende lave indtægter, og henstiller, at finansministeren i denne henseende overvejer at arbejde for at tilvejebringe skattemæssig ligestilling.“

Jeg gentager, at det var et enigt udvalg, der havde disse synspunkter i 1967. Nu kommer en følgende finansminister og foreslår skattelettelse for én enkelt gruppe med lave indkomster, nemlig pensionisterne. Glemte er det tilsyneladende, hvad også de nuværende regeringspartier gik ind for i 1967. Men vi vil ikke undlade at minde om,